

Na temelju članka 41. stavka 2. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96), a u vezi s člankom 54. podstavkom (a) Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 16/93), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____ godine donijela

O D L U K U

o davanju suglasnosti za otkazivanje Europske konvencije o pravnoj zaštiti usluga koje se temelje na uvjetovanom pristupu i usluga koje pružaju uvjetovani pristup

I.

Daje se suglasnost za otkazivanje Europske konvencije o pravnoj zaštiti usluga koje se temelje na uvjetovanom pristupu i usluga koje pružaju uvjetovani pristup (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 4/2007), sastavljene u Strasbourgu, 24. siječnja 2001. godine, koju je Republika Hrvatska potpisala 7. rujna 2006. i koja je za Republiku Hrvatsku na snazi od 1. studenoga 2007. godine.

II.

Zadužuje se Ministarstvo vanjskih i europskih poslova da, u ime Republike Hrvatske, a u skladu s člankom 17. Konvencije iz točke I. ove Odluke, glavnom tajniku Vijeća Europe, diplomatskim putem, uputi obavijest o otkazivanju Konvencije iz točke I. ove Odluke.

III.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja.

Klasa:
Urbroj:

Zagreb,

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

Obrazloženje

Europska konvencija o pravnoj zaštiti usluga koje se temelje na uvjetovanom pristupu i usluga koje pružaju uvjetovani pristup, sastavljena je u Strasbourgu 24. siječnja 2001. godine (dalje u tekstu: Konvencija). Republika Hrvatska potpisala je Konvenciju dana 7. rujna 2006. godine. Konvencija je u odnosu na Republiku Hrvatsku stupila na snagu 1. studenog 2007. godine.

Sud Europske unije je presudom u predmetu C-137/12, donesenom povodom tužbe Europske komisije kojom je zatraženo poništenje Odluke Vijeća 853/2011/EU od 29. studenoga 2011., koja se odnosi na potpisivanje, u ime Europske unije, dotične Konvencije, a temeljem koje Odluka je Europska unija dana 21. prosinca 2011. potpisala Konvenciju, utvrdio, uz ostalo, da je područje koje Konvencija uređuje područje iz isključive nadležnosti Europske unije (iz čega proizlazi da predmetna Konvencija nema karakter mješovitog ugovora), da pobijana odluka prvenstveno teži cilju koji sadrži specifičnu vezu sa zajedničkom trgovinskom politikom, a što znači da je Europska unija isključivo nadležna potpisati Konvenciju i biti njezinom strankom. Uzimajući to u obzir, države članice koje su u ovom trenutku stranke Konvencije u nacionalnom svojstvu (ukupno 7), a među njima i Republika Hrvatska, trebaju poduzeti korake koji su potrebni kako bi se prestale biti stranke Konvencije, a za što je Europska komisija dala rok do kraja travnja 2014. godine, do kada se očekuje i donošenje nove Odluke Vijeća o potpisivanju Konvencije, u ime Europske unije, utemeljene na odgovarajućem pravnom temelju, u skladu s utvrđenjima iz spomenute presude Suda.

Članak 17. Konvencije određuje da svaka stranka može u bilo koje vrijeme otkazati navedenu Konvenciju na temelju obavijesti upućene glavnom tajniku Vijeća Europe. Takvo će otkazivanje stupiti na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka tromjesečnog razdoblja od dana primitka obavijesti od strane glavnog tajnika.

Uzimajući navedeno u obzir, u cilju stvaranja uvjeta za upućivanje, u ime Republike Hrvatske, obavijesti o otkazivanju Konvencije u skladu s člankom 17. Konvencije, predlaže se donošenje Odluke o davanju suglasnosti za otkazivanje dotične Konvencije.

Točkom I. Odluke daje se suglasnost za otkazivanje Konvencije.

Točkom II. Odluke utvrđuje se zaduženje Ministarstvu vanjskih i europskih poslova da, u ime Republike Hrvatske, u skladu s člankom 17. Konvencije, glavnom tajniku Vijeća Europe diplomatskim putem uputi obavijest o otkazivanju Konvencije.

Točkom III. utvrđuje se stupanje Odluke na snagu.